

แนวทางการพัฒนาเครือข่ายความร่วมมือ เพื่อเพิ่มคุณภาพผู้สำเร็จการศึกษา ตามกรอบคุณวุฒิวิชาชีพแห่งชาติ: กรณีศึกษาวิทยาลัยเทคนิคเวียงป่าเป้า

Guidelines for Developing the Cooperation Networks to Increase the
Quality of Vocational Graduates with TQF:VEd :
Case Study of Wiangpapao Technical College

จური ทัพวงษ์

Juree Thapwong

อาจารย์ประจำหลักสูตร สาขาหลักสูตรและการสอน มหาวิทยาลัยเวสเทิร์น

โทรศัพท์ 081-8611799 E-mail: juree.thapwong@gmail.com

Received: 2021-08-22 Revised: 2021-09-24 Accepted: 2021-10-06

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษาสภาพและแนวทางการพัฒนาเครือข่ายความร่วมมือเพื่อเพิ่มคุณภาพผู้สำเร็จการศึกษา ตามกรอบคุณวุฒิวิชาชีพแห่งชาติ: กรณีศึกษาวิทยาลัยเทคนิคเวียงป่าเป้า 2) สร้างแนวทางการพัฒนาเครือข่ายความร่วมมือเพื่อเพิ่มคุณภาพผู้สำเร็จการศึกษา ตามกรอบคุณวุฒิวิชาชีพแห่งชาติ: กรณีศึกษาวิทยาลัยเทคนิคเวียงป่าเป้า 3) ทดลองใช้และประเมินผลการใช้แนวทางการพัฒนาเครือข่ายความร่วมมือเพื่อเพิ่มคุณภาพผู้สำเร็จการศึกษา ตามกรอบคุณวุฒิวิชาชีพแห่งชาติ: กรณีศึกษาวิทยาลัยเทคนิคเวียงป่าเป้า ดำเนินการวิจัยเป็น 3 ตอน ดังนี้ ตอนที่ 1 ประชากรที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ ผู้บริหารสถานศึกษาและครูผู้สอน จำนวน 45 คน และสัมภาษณ์ผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวน 5 คน ตอนที่ 2 สันทนาการกลุ่ม โดยผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวน 7 คน และประเมินความเหมาะสม ความเป็นไปได้ โดยผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวน 5 คน ตอนที่ 3 กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ ผู้บริหารสถานศึกษาและครูผู้สอน จำนวน 40 คน สถานประกอบการ ชุมชน จำนวน 45 คน ได้มาโดยการเลือกแบบเจาะจง (Purposive Sampling) ผู้เรียน จำนวน 221 คน ได้มาโดยการสุ่มแบบแบ่งชั้น (Stratified Random Sampling) และทำการสุ่มอย่างง่าย เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ แบบสอบถาม แบบสัมภาษณ์ แบบสนทนากลุ่ม แบบประเมิน แบบรายงาน การวิเคราะห์ข้อมูลโดยการหาค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการวิเคราะห์เนื้อหา

ผลการวิจัยพบว่า

1. สภาพการพัฒนาเครือข่ายความร่วมมือเพื่อเพิ่มคุณภาพผู้สำเร็จการศึกษา มีค่าเฉลี่ยโดยภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง และจากการสัมภาษณ์แนวทางการพัฒนาเครือข่ายความร่วมมือ พบว่า ควรดำเนินการด้านกำหนดเป้าหมายการพัฒนาเครือข่าย ด้านกระบวนการพัฒนาเครือข่ายความร่วมมือ ด้านขอขบข่ายการพัฒนาเครือข่ายความร่วมมือ และด้านการติดตามประเมินผลการพัฒนาเครือข่ายความร่วมมือ

2. สร้างแนวทางการพัฒนาเครือข่ายความร่วมมือมี 4 องค์ประกอบ ได้แก่ 1) กำหนดเป้าหมายการพัฒนาเครือข่ายความร่วมมือ 2) กระบวนการพัฒนาเครือข่ายความร่วมมือ 3) ขอขบข่ายการพัฒนาเครือข่ายความร่วมมือ 4) การติดตามประเมินผลการพัฒนาเครือข่ายความร่วมมือ ประเมินความเหมาะสมและความเป็นไปได้ของแนวทางการพัฒนาเครือข่ายความร่วมมือ อยู่ในระดับมากที่สุด

3. ผลการทดลองใช้และประเมินผลแนวทางการพัฒนาเครือข่ายความร่วมมือเพื่อเพิ่มคุณภาพผู้สำเร็จการศึกษา ตามกรอบคุณวุฒิวชิศึกษาแห่งชาติ: กรณีศึกษาวิทยาลัยเทคนิคเวียงป่าเป้า ดังนี้

3.1 ผลการนำไปทดลองใช้ โดยดำเนินการใน 4 องค์ประกอบ (4 โครงการ) ประเมินความพึงพอใจของผู้เข้าร่วมโครงการ พบว่า ภาพรวมความพึงพอใจอยู่ในระดับมากที่สุด ประเมินผลสัมฤทธิ์เกี่ยวกับความรู้ ความเข้าใจของผู้เข้าร่วมโครงการ ภาพรวมมีความรู้เพิ่มขึ้นร้อยละ 85.40

3.2 การประเมินผลแนวทางการพัฒนาเครือข่ายความร่วมมือเพื่อเพิ่มคุณภาพผู้สำเร็จการศึกษา ตามกรอบคุณวุฒิวชิศึกษาแห่งชาติ: กรณีศึกษาวิทยาลัยเทคนิคเวียงป่าเป้า พบว่า

3.2.1 คุณภาพผู้สำเร็จการศึกษาตามกรอบคุณวุฒิวชิศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2562 ภาพรวมทั้ง 4 ด้านคิดเป็นร้อยละ 85.92

3.2.2 การมีงานทำหรือประกอบอาชีพอิสระของผู้สำเร็จการศึกษา พบว่า ผู้สำเร็จการศึกษาในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) มีงานทำหรือประกอบอาชีพอิสระ คิดเป็นร้อยละ 95.92

3.2.3 จำนวนเครือข่ายความร่วมมือจากสถานประกอบการและชุมชนเพิ่มขึ้นหลังการสร้างแนวทางการพัฒนาเครือข่ายความร่วมมือเพื่อเพิ่มคุณภาพผู้สำเร็จ จำนวน 28 เครือข่าย

3.2.4 ความคิดเห็นของผู้บริหาร ครูผู้สอน สถานประกอบการและชุมชน โดยภาพรวมมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก

คำสำคัญ: แนวทางการพัฒนา/เครือข่ายความร่วมมือ/คุณภาพผู้สำเร็จการศึกษา/กรอบคุณวุฒิวชิศึกษาแห่งชาติ

Abstract

The purposes of this research were 1) to study the conditions and guidelines for developing the cooperation networks to increase the quality of vocational graduates with TQF:VEd: a case study of Wiangpapao Technical College; 2) to establish the guidelines for developing the cooperation networks to increase the quality of vocational graduates with TQF:VEd: a case study of Wiangpapao Technical College; and; 3. To experiment and evaluate the guidelines for developing the cooperation networks to increase the quality of vocational graduates with TQF:VEd: a case study of Wiangpapao Technical College. The research was conducted in three parts as follows: Part 1; population which were 45 administrators and teachers and the 5 expert interview; Part 2: the focus group of 7 experts and the assessment on the appropriateness and feasibility of model by the 5 experts; and; Part 3: samples which were 40 administrators and teachers, 45 people from the workplaces and communities, using the purposive sampling and 221 students using the stratified random sampling and simple random sampling. The research instruments included a questionnaire, an interview, focus group, evaluation and report forms. The data were analysed through the percentage, mean, standard deviation, and content analysis.

The findings were as followed:

1. The conditions and guidelines for cooperation network development to increase the quality of vocational was at the average level and from the interview about the guidelines for cooperation network development, it was found that the target, the process, the scope and monitoring and evaluation should be made.

2. Regarding the establishment of the guidelines for cooperation network development consisting of 4 elements: the target, the operational process, the scope and the monitoring and evaluation, it was found that they were at the highest level.

3. The results of the trial and evaluation using Guidelines for Cooperation networks development to increase the quality of vocational graduates with TQF:VEd: Case study of Wiangpapao Technical College showed that

- 3.1 Regarding the operations of Guidelines for Cooperation networks development to increase quality of vocational graduates with TQF:VEd: Case study of Wiangpapao Technical College by 4 projects, it was found that the satisfaction of the participants in all 4 projects, in general, was at the highest level, and the achievement of all 4 project, it showed that the participants had knowledge and understanding in overall, increased up to 85.40%.

3.2 From the evaluation on the guidelines for cooperation networks development to increase quality of vocational graduates with TQF:VEd: Case study of Wiangpapao Technical College, it was found that:

3.2.1 The quality of vocational graduates with TQF:VEd the average of 4 elements represented 85.92%.

3.2.2 The employment and self employ of vocational graduates, it was found that the vocational graduates at the high vocational diploma were employ or self-employed at 95.92%.

3.2.3 The amount of 28 workplace and community cooperation networks increased after using the cooperation network development.

3.2.4 Concerning the administrators' and teachers' opinion, it was in overall at the high level.,

Key words: Guidelines for Cooperation network /Quality of vocational graduates/
Thai Qualification Framework Vocational Education (TQF:VEd)

1. บทนำ

การจัดการศึกษาในรูปแบบเครือข่ายเป็นนโยบายที่สำคัญของรัฐบาล ยังมีปัญหาค่อนข้างมาก โดยเฉพาะอย่างยิ่ง การขาดความร่วมมือในการมีส่วนร่วมในการจัดการศึกษาของภาคส่วนต่าง ๆ อาจเป็นเพราะปัญหาอุปสรรคด้านระบบการทำงานหรือการสื่อสารต่าง ๆ ของบุคลากร ดังเช่นปัญหาการดำเนินงานที่พบจากผลการวิจัยของ สรรัญญา จุฑานิล [1] พบว่า ปัญหาและอุปสรรคในการบริหารงานในรูปแบบเครือข่าย มีปัญหาเกี่ยวกับวิธีการทำงานของระบบราชการซึ่งมีความไม่สอดคล้องกันในบริบทของการทำงานเป็นเครือข่าย ทำให้เกิดความล่าช้า นอกจากนี้ระบบการทำงานดังกล่าวยังเป็นอุปสรรคต่อการออกแบบเครือข่ายองค์กร ทำให้การดำเนินงานในรูปแบบเครือข่ายเป็นไปอย่างไม่ราบรื่น รวมถึงปัญหาที่เกิดจากการติดต่อสื่อสาร การสื่อความเข้าใจที่ไม่ตรงกัน ความไม่เข้าใจในเรื่องเครือข่ายในหน่วยราชการบางส่วน ปัญหาเกี่ยวกับความไม่ไว้วางใจระหว่างหน่วยงานราชการกับภาคเอกชน และปัญหาเกี่ยวกับบุคลากรในการปฏิบัติงาน โดยมีข้อเสนอแนะคือ 1) ต้องสร้างให้เกิดเครือข่ายความร่วมมือจากทุกภาคส่วน 2) มีกลไกในการทำงานและระบบการบริหารจัดการที่มีส่วนร่วม เปิดเผย โปร่งใส และ 3) ลดบทบาทภาครัฐและสนับสนุนให้องค์กรชุมชน ภาคเอกชน เป็นหลักในการพัฒนาสำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา [2] กล่าวว่า แนวโน้มการศึกษาไทยในอนาคตพบว่า คนไทยจะมีระดับการศึกษาโดยเฉลี่ยที่สูงขึ้น ในขณะที่ความเหลื่อมล้ำด้านโอกาสทางการศึกษาจะลดลง ประชาชนมีโอกาสได้รับบริการทางการศึกษาที่มีคุณภาพมากขึ้น แต่มีการเพิ่มช่องว่างด้านคุณภาพในการจัดการการศึกษา โอกาสการศึกษาสำหรับกลุ่มคนทำงานมากขึ้น การเข้าสู่อาชีวศึกษามากขึ้น การศึกษานอกระบบมีบทบาทมากขึ้น เกิดหลักสูตรใหม่จำนวนมากและมีความเป็นสากลหรือนานาชาติ นอกจากนี้ยังเป็นการศึกษาบนพื้นฐานการสื่อสารอิเล็กทรอนิกส์ การเชื่อมโยงเป็นเครือข่าย สถานประกอบการมีบทบาทมากขึ้น ภาคประชาสังคมมีส่วนร่วมมากขึ้นและมีการกระจายอำนาจสู่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมากยิ่งขึ้น จากผลการวิจัยของ พรธรา จุฑาบุตร [3] พบว่า ปัญหาการพัฒนาการบริหารงานวิชาการ 6 ด้าน มีปัญหาที่สอดคล้องกัน คือ ครูผู้สอนขาดความรู้ความเข้าใจที่ชัดเจนตรงกันในการปฏิบัติงานด้านหลักสูตร การจัดทำสื่อการเรียนการสอน การวัดผลประเมินผล งบประมาณไม่เพียงพอ ขาดการสนับสนุนด้านอาคารสถานที่ การจัดซื้อวัสดุครุภัณฑ์ หนังสือห้องสมุด และการมีส่วนร่วมระหว่างสถานศึกษากับสถานประกอบการ รวมถึงหน่วยงานภายนอก และผลงานวิจัยของ ไสว อุทุมประเสริฐ [4] พบว่า ปัญหาในการดำเนินงาน คือการขาดแคลนบุคลากร แผนปฏิบัติการขาดการติดต่อสื่อสารการประสานงาน ขาดงบประมาณสนับสนุน เป็นต้น

วิทยาลัยเทคนิคเวียงป่าเป้า อำเภอเวียงป่าเป้า จังหวัดเชียงราย ประกาศจัดตั้งเมื่อวันที่ 28 พฤศจิกายน 2555 เป็นสถานศึกษาขนาดเล็ก สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา ตั้งอยู่ในเขตพื้นที่สูงของจังหวัดเชียงราย เป็นสถานศึกษาที่เคยเป็นส่วนหนึ่งของวิทยาลัยการอาชีพเชียงราย และต่อมาได้ประกาศจัดตั้งเป็นวิทยาลัยเทคนิคเวียงป่าเป้า มีวัตถุประสงค์เพื่อจัดการศึกษาอาชีวศึกษาให้กับผู้เรียนในเขตพื้นที่อำเภอเวียงป่าเป้าและอำเภอใกล้เคียง เนื่องจากอำเภอในจังหวัดเชียงรายมีระยะทางห่างไกลจากตัวเมืองเชียงราย วิทยาลัยเทคนิคเวียงป่าเป้าจึงเป็นสถานศึกษาที่ส่งเสริมการศึกษาสายอาชีพให้กับท้องถิ่น สอดคล้องกับความต้องการของท้องถิ่น เป็นการแก้ไขปัญหาขาดแคลนกำลังคน อีกทั้งเป็นการเสริมสร้างและพัฒนากำลังคนของ

ประเทศให้มีคุณภาพในการประกอบอาชีพ ตามนโยบายของรัฐบาลและสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา จัดการเรียนการสอนในหลักสูตรระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) และระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) พบว่า ในส่วนที่เกี่ยวข้องกับการจัดการศึกษาด้านวิชาการและวิชาชีพร่วมกับชุมชนและสถานประกอบการ มีปัญหาที่ต้องปรับปรุงและพัฒนาหลายด้าน โดยมีข้อเสนอแนะหรือแนวทางการพัฒนาว่า

- 1) ควรสร้างและพัฒนาเครือข่ายความรู้ ด้านวิชาการให้เข้มแข็ง
- 2) ประสานงานการลงนามความร่วมมือด้านวิชาการและวิชาชีพกับเครือข่าย
- 3) สนับสนุนให้ผู้เรียนได้มีส่วนร่วมในด้านการบริการวิชาการและวิชาชีพครบทุกสาขาวิชา ซึ่งสอดคล้องกับผลการสำรวจของงานความร่วมมือ วิทยาลัยเทคนิคเวียงป่าเป้า [5] ที่ได้ศึกษาความคิดเห็นครูผู้สอน ชุมชน และสถานประกอบการเกี่ยวกับการพัฒนาเครือข่ายความร่วมมือกับสถานประกอบการและชุมชนด้านการจัดการเรียนการสอน พบว่า ความคิดเห็นของครูผู้สอน สถานประกอบการ และชุมชน เกี่ยวกับการสร้างความร่วมมือกับชุมชนและสถานประกอบการในการจัดการเรียนการสอนของวิทยาลัยเทคนิคเวียงป่าเป้า โดยภาพรวมอยู่ในระดับน้อย เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ ข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด ได้แก่ ผู้เชี่ยวชาญที่มีประสบการณ์ในวิชาชีพจากชุมชนและสถานประกอบการ เข้ามาร่วมกันพัฒนาคุณภาพผู้เรียน รองลงมา ได้แก่ มีการจัดการประชุมร่วมกันเพื่อพัฒนาการจัดการเรียนการสอนระหว่างสถานศึกษากับชุมชน และสถานประกอบการ จึงสรุปได้ว่าปัญหาด้านการพัฒนาเครือข่ายความร่วมมือกับสถานประกอบการและชุมชน เพื่อพัฒนาคุณภาพผู้เรียนเป็นปัญหาที่สถานศึกษาต้องเร่งปรับปรุงแก้ไข รวมทั้งด้านคุณภาพของผู้เรียนโดยภาพรวมยังไม่เป็นไปตามกรอบคุณวุฒิอาชีวศึกษาแห่งชาติ พ.ศ.2562 ตามประกาศกระทรวงศึกษาธิการ เรื่องกรอบคุณวุฒิอาชีวศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2562 กำหนดคุณภาพของผู้สำเร็จการศึกษาทุกระดับคุณวุฒิอาชีวศึกษา ประเภทวิชาและสาขาวิชา ต้องครอบคลุมอย่างน้อย 4 ด้าน คือ 1) ด้านคุณธรรม จริยธรรม และคุณลักษณะที่พึงประสงค์ 2) ด้านความรู้ 3) ด้านทักษะ 4) ด้านความสามารถในการประยุกต์ใช้และความรับผิดชอบ ดังนั้น การพัฒนาคุณภาพผู้สำเร็จการศึกษาจำเป็นต้องแก้ไขและพัฒนาอย่างเร่งด่วน โดยนำแนวคิด วงจรการควบคุมคุณภาพ ของ Deming [6] การบริหารงานแบบมีส่วนร่วม (Participation Administration) ตามแนวคิด ของ ไวท์ เอที [7] และแนวคิดทฤษฎีระบบ IPO (input process output แนวคิดของ ชาญชัย อาจินสมาจาร [8] มาใช้เป็นแนวทางในการพัฒนาเครือข่ายความร่วมมือ

จากความสำคัญและสภาพปัญหาดังกล่าว ผู้วิจัยสนใจในการศึกษา แนวทางการพัฒนาเครือข่ายความร่วมมือเพื่อเพิ่มคุณภาพผู้สำเร็จการศึกษา ตามกรอบคุณวุฒิอาชีวศึกษาแห่งชาติ: กรณีศึกษาวิทยาลัยเทคนิคเวียงป่าเป้า ให้มีคุณภาพ มีความเหมาะสม จะช่วยแก้ปัญหาที่กล่าวข้างต้นได้ ทำให้ส่งผลที่ดีต่อการพัฒนาการจัดการเรียนการสอน และเพื่อให้ผู้สำเร็จการศึกษามีความรู้ มีทักษะ และมีคุณลักษณะอันพึงประสงค์ ตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิอาชีวศึกษาแห่งชาติ ทั้ง 4 ด้าน ได้แก่ 1) ด้านคุณธรรม จริยธรรมและคุณลักษณะที่พึงประสงค์ 2) ด้านความรู้ 3) ด้านทักษะ 4) ด้านความสามารถในการประยุกต์ใช้และความรับผิดชอบ สอดคล้องกับจุดเน้นในการพัฒนาของวิทยาลัยเทคนิคเวียงป่าเป้า ที่ได้กำหนดไว้คือ พัฒนาการจัดการเรียนการสอนด้วยวิธีการหลากหลายตามความต้องการของสถานประกอบการ ส่งเสริมสนับสนุนและการกระจายโอกาสทางการศึกษา โดยร่วมมือกับหน่วยงานและองค์กรท้องถิ่น และพัฒนาเครือข่ายความร่วมมือการจัดการอาชีวศึกษา รวมทั้งปัจจุบันวิทยาลัยยังไม่มีแนวทางการพัฒนาเครือข่ายความร่วมมือเพื่อเพิ่มคุณภาพผู้สำเร็จ

บทความวิจัย

ปีที่ 4 ฉบับที่ 2 เดือนกรกฎาคม - ธันวาคม 2564

การศึกษา ตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิอาชีวศึกษาแห่งชาติ ที่เป็นรูปธรรมอันเกิดจากการศึกษาวิจัยอย่างเป็นระบบ แนวทางการพัฒนาเครือข่ายความร่วมมือเพื่อเพิ่มคุณภาพผู้สำเร็จการศึกษา ตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิอาชีวศึกษาแห่งชาติ: กรณีศึกษาวิทยาลัยเทคนิคเวียงป่าเป้าจะเป็นประโยชน์ทั้งในเชิงการบริหาร ในเชิงวิชาการและเชิงวิชาชีพ ของวิทยาลัยเทคนิคเวียงป่าเป้าและสถานศึกษาอื่นในสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษาสามารถนำไปประยุกต์ใช้ได้ต่อไป ดังภาพที่ 1 กรอบแนวคิดการวิจัย

หลักการ แนวคิด ทฤษฎี

- แผนยุทธศาสตร์ชาติ 20 ปี
- กรอบคุณวุฒิอาชีวศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2562
- วงจรการควบคุมคุณภาพ (Deming Cycle)
- การบริหารงานแบบมีส่วนร่วม (Participation Administration)
- ทฤษฎีระบบ IPO (Input Process Output)

แนวทางการพัฒนาเครือข่ายความร่วมมือเพื่อเพิ่มคุณภาพผู้สำเร็จการศึกษา ตามกรอบคุณวุฒิอาชีวศึกษาแห่งชาติ: กรณีศึกษาวิทยาลัยเทคนิคเวียงป่าเป้า

- 1) คุณภาพผู้สำเร็จการศึกษาตามกรอบคุณวุฒิอาชีวศึกษาแห่งชาติ พ.ศ.2562
- 2) การดำเนินงานหรือประกอบอาชีพอิสระของผู้สำเร็จการศึกษา
- 3) จำนวนเครือข่ายความร่วมมือจากสถานประกอบการและชุมชนหลังการสร้างแนวทางการพัฒนาเครือข่ายความร่วมมือเพื่อเพิ่มคุณภาพผู้สำเร็จการศึกษา
- 4) ความคิดเห็นของผู้บริหาร ครูผู้สอน สถานประกอบการและชุมชนที่มีต่อแนวทางการพัฒนาเครือข่ายความร่วมมือ เพื่อเพิ่มคุณภาพผู้สำเร็จการศึกษา ตามกรอบคุณวุฒิอาชีวศึกษาแห่งชาติ: กรณีศึกษาวิทยาลัยเทคนิคเวียงป่าเป้า

ร่างแนวทางการพัฒนาเครือข่ายความร่วมมือเพื่อเพิ่มคุณภาพผู้สำเร็จการศึกษา ตามกรอบคุณวุฒิอาชีวศึกษาแห่งชาติ: กรณีศึกษาวิทยาลัยเทคนิคเวียงป่าเป้า จำนวน 4 องค์ประกอบ ทำการทดลองใช้

- องค์ประกอบที่ 1 กำหนดเป้าหมายการพัฒนาเครือข่ายความร่วมมือ
1 โครงการ
- องค์ประกอบที่ 2 กระบวนการพัฒนาเครือข่ายความร่วมมือ 1 โครงการ
- องค์ประกอบที่ 3 ขอบข่ายการพัฒนาเครือข่ายความร่วมมือ 1 โครงการ
- องค์ประกอบที่ 4 การติดตามประเมินผล การพัฒนาเครือข่ายความร่วมมือ 1 โครงการ

ภาพที่ 1 กรอบแนวคิดการวิจัย

2. วัตถุประสงค์การวิจัย

2.1 เพื่อศึกษาสภาพและแนวทางการพัฒนาเครือข่ายความร่วมมือเพื่อเพิ่มคุณภาพผู้สำเร็จการศึกษา ตามกรอบคุณวุฒิวชิศึกษาแห่งชาติ: กรณีศึกษาวิทยาลัยเทคนิคเวียงป่าเป้า

2.2 เพื่อสร้างแนวทางการพัฒนาเครือข่ายความร่วมมือเพื่อเพิ่มคุณภาพผู้สำเร็จการศึกษา ตามกรอบคุณวุฒิวชิศึกษาแห่งชาติ: กรณีศึกษาวิทยาลัยเทคนิคเวียงป่าเป้า

2.3 เพื่อทดลองใช้และประเมินผลการใช้แนวทางการพัฒนาเครือข่ายความร่วมมือเพื่อเพิ่มคุณภาพผู้สำเร็จการศึกษา ตามกรอบคุณวุฒิวชิศึกษาแห่งชาติ: กรณีศึกษาวิทยาลัยเทคนิคเวียงป่าเป้า

3. วิธีการดำเนินการวิจัย

การวิจัยเรื่อง แนวทางการพัฒนาเครือข่ายความร่วมมือเพื่อเพิ่มคุณภาพผู้สำเร็จการศึกษา ตามกรอบคุณวุฒิวชิศึกษาแห่งชาติ: กรณีศึกษาวิทยาลัยเทคนิคเวียงป่าเป้า ผู้วิจัยได้ดำเนินการวิจัย เป็น 3 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 การศึกษาสภาพและแนวทางการพัฒนาเครือข่ายความร่วมมือเพื่อเพิ่มคุณภาพผู้สำเร็จการศึกษา ตามกรอบคุณวุฒิวชิศึกษาแห่งชาติ: กรณีศึกษาวิทยาลัยเทคนิคเวียงป่าเป้า มี 2 ขั้นตอนย่อย ดังนี้

1.1 ศึกษาสภาพการพัฒนาเครือข่ายความร่วมมือเพื่อเพิ่มคุณภาพผู้สำเร็จการศึกษา ตามกรอบคุณวุฒิวชิศึกษาแห่งชาติ วิทยาลัยเทคนิคเวียงป่าเป้า โดยใช้แบบสอบถาม

1.1.1 ประชากร ได้แก่ ผู้บริหาร ครูผู้สอน จำนวน 45 คน ของวิทยาลัยเทคนิคเวียงป่าเป้า

1.1.2 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย เป็นแบบสอบถาม แบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ (Rating Scale) แบบลิเคอร์ท (Likert's Scale Type) สูตรของบุญชม ศรีสะอาด [9]

1.1.3 วิธีการสร้างและหาคุณภาพเครื่องมือ ศึกษาเอกสารที่เป็นแนวคิดทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาเครือข่ายความร่วมมือ หลักการสร้างแบบสอบถาม นำแบบสอบถามที่สร้างขึ้นเสนอต่อผู้เชี่ยวชาญ เพื่อประเมินความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity) โดยผู้เชี่ยวชาญจำนวน 5 ท่าน นำผลการประเมินความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหาของแบบสอบถามมาคำนวณ หาค่า IOC (Index of Item Objective Congruence) และพิจารณาเลือกข้อรายการที่มีค่า IOC ตั้งแต่ 0.5 ขึ้นไป นำแบบสอบถามที่ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบความตรงด้านเนื้อหาและปรับปรุงแก้ไขแล้ว ไปทดลองใช้ (Try out) กับผู้บริหารสถานศึกษาและครูผู้สอน วิทยาลัยเทคนิคเชียงราย จำนวน 30 คน และหาค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม (Reliability) ได้ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.976

1.1.4 การเก็บรวบรวมข้อมูล ผู้วิจัยได้ดำเนินการในการเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยตนเองได้รับคืน 45 ฉบับ คิดเป็นร้อยละ 100

1.1.5 การวิเคราะห์ข้อมูล ข้อมูลเกี่ยวกับสถานภาพวิเคราะห์ข้อมูลโดยแจกแจงความถี่และหาค่าร้อยละ ข้อมูลสภาพการพัฒนาเครือข่ายความร่วมมือเพื่อเพิ่มคุณภาพผู้สำเร็จการศึกษา ตามกรอบคุณวุฒิวชิศึกษาแห่งชาติ วิทยาลัยเทคนิคเวียงป่าเป้า วิเคราะห์ข้อมูลโดยการหาค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.)

1.2 แนวทางการพัฒนาเครือข่ายความร่วมมือเพื่อเพิ่มคุณภาพผู้สำเร็จการศึกษา ตามกรอบคุณวุฒิ อาชีวศึกษาแห่งชาติ: กรณีศึกษาวิทยาลัยเทคนิคเวียงป่าเป้า โดยการสัมภาษณ์ผู้ทรงคุณวุฒิ

1.2.1 ผู้ทรงคุณวุฒิ ได้แก่ ผู้บริหารสถานศึกษาสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา จำนวน 2 คน ผู้บริหารสถานประกอบการ จำนวน 2 คน ผู้แทนชุมชน จำนวน 1 คน รวมทั้งสิ้น 5 คน ได้มา โดยการเลือกแบบเจาะจง (Purposive Sampling)

1.2.2 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย เป็นแบบสัมภาษณ์แบบมีโครงสร้าง

1.2.3 วิธีการสร้างและหาคุณภาพเครื่องมือ ศึกษาเอกสาร และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาเครือข่ายความร่วมมือ ศึกษาหลักการสร้างแบบสัมภาษณ์ กำหนดประเด็นคำถามในการสัมภาษณ์ เพื่อร่างแบบสัมภาษณ์โดยการนำข้อมูลจากการสังเคราะห์เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องและจากแบบสอบถาม ในขั้นตอนที่ 1 มาประกอบในการกำหนดกรอบและเนื้อหาในการสร้างแบบสัมภาษณ์ ได้แก่ 1) กำหนดเป้าหมายการพัฒนาเครือข่ายความร่วมมือ 2) กระบวนการพัฒนาเครือข่ายความร่วมมือ 3) ขอบข่ายการพัฒนาเครือข่ายความร่วมมือ และ 4) การติดตามและประเมินผลการพัฒนาเครือข่ายความร่วมมือ นำแบบสัมภาษณ์ที่สร้างขึ้น เสนอต่อผู้เชี่ยวชาญ เพื่อพิจารณาความถูกต้อง และความครอบคลุมของประเด็นที่ต้องการสัมภาษณ์ ปรับปรุงแบบสัมภาษณ์ตามข้อเสนอแนะของผู้เชี่ยวชาญ

1.2.4 การเก็บรวบรวมข้อมูล ผู้วิจัยดำเนินการสัมภาษณ์และจดบันทึกข้อมูลด้วยตนเอง

1.2.5 การวิเคราะห์ข้อมูล ดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูลโดยการวิเคราะห์เนื้อหา (Content Analysis) ซึ่งนำเนื้อหาที่จดบันทึกไว้ในแบบบันทึกการสัมภาษณ์มาวิเคราะห์ตามประเด็นที่เกี่ยวข้อง

ตอนที่ 2 สร้างแนวทางการพัฒนาเครือข่ายความร่วมมือเพื่อเพิ่มคุณภาพผู้สำเร็จการศึกษา ตามกรอบคุณวุฒิอาชีวศึกษาแห่งชาติ: กรณีศึกษาวิทยาลัยเทคนิคเวียงป่าเป้า มี 2 ขั้นตอนย่อย ดังนี้

2.1 ร่างแนวทางการพัฒนาเครือข่ายความร่วมมือเพื่อเพิ่มคุณภาพผู้สำเร็จการศึกษา ตามกรอบคุณวุฒิอาชีวศึกษาแห่งชาติ: กรณีศึกษาวิทยาลัยเทคนิคเวียงป่าเป้า โดยการสนทนากลุ่มผู้ทรงคุณวุฒิ

2.1.1 ผู้ทรงคุณวุฒิในการสนทนากลุ่ม ได้แก่ ผู้บริหารสถานศึกษาสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา จำนวน 3 คน ผู้บริหารสถานประกอบการ จำนวน 2 คน ผู้แทนชุมชน จำนวน 2 คน รวมทั้งสิ้น จำนวน 7 คน ได้มาโดยการเลือกแบบเจาะจง (Purposive Sampling)

2.1.2 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย เป็นแบบบันทึกประเด็นคำถามการสนทนากลุ่ม

2.1.3 วิธีการสร้างและหาคุณภาพเครื่องมือ การสร้างประเด็นคำถามการสนทนากลุ่ม ดำเนินการสร้างประเด็นคำถามการสนทนากลุ่ม โดย ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาเครือข่ายความร่วมมือ โดยเฉพาะเครือข่ายความร่วมมือในการจัดการศึกษา ศึกษาหลักการตั้งประเด็นคำถามในการสนทนากลุ่ม สร้างกรอบประเด็นคำถามโดยนำข้อมูลที่ได้จากการศึกษาในขั้นตอนที่ 1 มาใช้เป็นข้อมูล ประกอบเพื่อการร่างแนวทางการพัฒนาเครือข่ายความร่วมมือเพื่อเพิ่มคุณภาพผู้สำเร็จการศึกษา ตามกรอบคุณวุฒิอาชีวศึกษาแห่งชาติ: กรณีศึกษาวิทยาลัยเทคนิคเวียงป่าเป้า

2.1.4 การเก็บรวบรวมข้อมูล ผู้วิจัยทำหนังสือเชิญผู้ทรงคุณวุฒิเพื่อเข้าร่วมสนทนากลุ่มและ ดำเนินการสนทนากลุ่มตาม วัน เวลาที่กำหนด ผู้วิจัยเชิญนักวิชาการที่มีความรู้และประสบการณ์เกี่ยวกับการ

การพัฒนาเครือข่ายความร่วมมือมาเป็นผู้ดำเนินการสนทนากลุ่ม (Moderator) ร่วมกับผู้วิจัย โดยมีผู้ช่วยผู้วิจัยเป็นผู้จัดบันทึก และบันทึกเทป ซึ่งมีผู้ร่วมสนทนากลุ่ม จำนวน 7 คน

2.1.5 การวิเคราะห์ข้อมูล ดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูลโดยการวิเคราะห์เนื้อหา (Content Analysis) ซึ่งนำเนื้อหาที่จัดบันทึกไว้ในแบบบันทึกการสนทนากลุ่มมาวิเคราะห์ตามประเด็นที่เกี่ยวข้อง

2.2 ประเมินความเหมาะสมและความเป็นไปได้ของร่างแนวทางการพัฒนาเครือข่ายความร่วมมือ เพื่อเพิ่มคุณภาพผู้สำเร็จการศึกษา ตามกรอบคุณวุฒิอาชีวศึกษาแห่งชาติ: กรณีศึกษาวิทยาลัยเทคนิคเวียงป่าเป้า ประเมินโดยผู้ทรงคุณวุฒิ

2.2.1 ผู้ทรงคุณวุฒิ ในการประเมินความเหมาะสมและความเป็นไปได้ ได้แก่ ผู้บริหารสถานศึกษาสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา จำนวน 3 คน ผู้บริหารสถานประกอบการ จำนวน 1 คน อาจารย์มหาวิทยาลัย จำนวน 1 คน รวมทั้งสิ้น จำนวน 5 คน ได้มาโดยการเลือกแบบเจาะจง (Purposive Sampling)

2.2.2 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย เป็นแบบประเมินความเหมาะสมและความเป็นไปได้ แบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ (Rating Scale) แบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ (Rating Scale)

2.2.3 วิธีการสร้างและหาคุณภาพเครื่องมือ เป็นแบบประเมินที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น เพื่อประเมินความเหมาะสมและความเป็นไปได้ของแนวทางการพัฒนาเครือข่ายความร่วมมือเพื่อเพิ่มคุณภาพผู้สำเร็จการศึกษา ตามกรอบคุณวุฒิอาชีวศึกษาแห่งชาติ: กรณีศึกษาวิทยาลัยเทคนิคเวียงป่าเป้า ศึกษาเนื้อหาและกระบวนการของแนวทางการพัฒนาเครือข่ายความร่วมมือ หลักการสร้างแบบประเมินเกี่ยวกับความเหมาะสมและความเป็นไปได้ นำแบบประเมินที่สร้างขึ้นเสนอต่อผู้เชี่ยวชาญ เพื่อประเมินความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity) ของรายการที่ถามในสิ่งที่ต้องการวัด นำผลการประเมินความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหาของแบบประเมินมาคำนวณ หาค่า IOC (Index of Item Objective Congruence) และพิจารณาเลือกข้อรายการที่มีค่า IOC ตั้งแต่ 0.50 ขึ้นไป ปรับปรุงแบบประเมินตามข้อเสนอแนะของผู้เชี่ยวชาญ และจัดพิมพ์แบบประเมินเพื่อจัดเก็บรวบรวมข้อมูลต่อไป

2.2.4 การเก็บรวบรวมข้อมูล ผู้วิจัยส่งหนังสือขอความอนุเคราะห์ในการเก็บรวบรวมข้อมูล เพื่อขอความอนุเคราะห์ผู้ให้ข้อมูลในการตอบแบบประเมิน ติดตาม รวบรวมแบบประเมินที่ส่งคืนมาให้ได้จำนวนตามที่ต้องการและนำมาตรวจสอบความถูกต้องของการตอบเพื่อเตรียมนำไปวิเคราะห์ข้อมูลต่อไป

2.2.5 การวิเคราะห์ข้อมูล ข้อมูลเกี่ยวกับการประเมินความเหมาะสม ความเป็นไปได้ วิเคราะห์ข้อมูลโดยการหาค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.)

ตอนที่ 3 ทดลองใช้และประเมินผลการใช้แนวทางการพัฒนาเครือข่ายความร่วมมือเพื่อเพิ่มคุณภาพผู้สำเร็จการศึกษา ตามกรอบคุณวุฒิอาชีวศึกษาแห่งชาติ: กรณีศึกษาวิทยาลัยเทคนิคเวียงป่าเป้า

3.1 ทดลองใช้แนวทางการพัฒนาเครือข่ายความร่วมมือเพื่อเพิ่มคุณภาพผู้สำเร็จการศึกษา ตามกรอบคุณวุฒิอาชีวศึกษาแห่งชาติ: กรณีศึกษาวิทยาลัยเทคนิคเวียงป่าเป้า 4 องค์ประกอบ (4 โครงการ)

3.1.1 กลุ่มตัวอย่างผู้เข้าร่วมโครงการทดลองใช้ ได้แก่ ผู้บริหารสถานศึกษา ครูผู้สอน จำนวน 45 คน สถานประกอบการและชุมชน จำนวน 40 คน ได้มาโดยการเลือกแบบเจาะจง (Purposive Sampling)

ในโครงการ ดังนี้

องค์ประกอบที่ 1 โครงการกำหนดเป้าหมายการพัฒนาเครือข่ายความร่วมมือ

องค์ประกอบที่ 2 โครงการกระบวนการพัฒนาเครือข่ายความร่วมมือ

องค์ประกอบที่ 3 โครงการขอบข่ายการพัฒนาเครือข่ายความร่วมมือ

องค์ประกอบที่ 4 โครงการการติดตามและประเมินผลการพัฒนาเครือข่ายความร่วมมือ

3.1.2 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ประกอบด้วย คู่มือการทดลองใช้ แบบสอบถามความพึงพอใจของผู้เข้าร่วมโครงการ และแบบประเมินผลสัมฤทธิ์ของผู้ร่วมโครงการเกี่ยวกับความรู้ ความเข้าใจในเนื้อหาที่เข้าร่วมโครงการ

3.1.3 วิธีการสร้างและหาคุณภาพเครื่องมือ

1) คู่มือการใช้แนวทางการพัฒนาเครือข่ายความร่วมมือเพื่อเพิ่มคุณภาพผู้สำเร็จการศึกษา ตามกรอบคุณวุฒิวชาชีพศึกษาแห่งชาติ: กรณีศึกษาวิทยาลัยเทคนิคเวียงป่าเป้า ผู้วิจัยศึกษาหลักการเขียนคู่มือ จากเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง จัดทำคู่มือมีส่วนประกอบที่สำคัญ 4 ส่วน นำคู่มือที่สร้างเสร็จแล้วไปให้ผู้เชี่ยวชาญ ประเมินความเหมาะสมของคู่มือ จำนวน 5 คน เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลคือแบบสอบถามความคิดเห็นที่มีต่อคู่มือการใช้ที่พัฒนาขึ้น โดยถามในประเด็นที่เกี่ยวกับความเหมาะสมของภาษาที่ใช้ การเรียงลำดับของเนื้อหา การจัดรูปแบบของการพิมพ์ ความสะดวกในการนำไปใช้ ความชัดเจนของวัตถุประสงค์และเนื้อหา และความเป็นประโยชน์ของคู่มือ ดำเนินการทดลองใช้ตามตารางที่ 1

2) แบบสอบถามความพึงพอใจของผู้ร่วมกิจกรรมที่มีต่อโครงการ 4 โครงการที่ใช้ในการทดลอง ผู้วิจัย ศึกษารายละเอียดของโครงการทั้ง 4 โครงการ โดยเฉพาะวัตถุประสงค์ และเป้าหมายของโครงการศึกษาหลักการสร้างแบบสอบถามความพึงพอใจ นำแบบสอบถามที่สร้างขึ้นเสนอต่อผู้เชี่ยวชาญ เพื่อประเมินความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity) โดยผู้เชี่ยวชาญจำนวน 5 ท่าน นำผลการประเมินความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหาของแบบสอบถามมาคำนวณ หาค่า IOC (Index of Item Objective Congruence) และพิจารณาเลือกข้อรายการที่มีค่า IOC ตั้งแต่ 0.5 ขึ้นไป นำแบบสอบถามที่ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบความตรงด้านเนื้อหาและปรับปรุงแก้ไขแล้ว ไปทดลองใช้ (Try out) กับผู้บริหารสถานศึกษาและครูผู้สอน วิทยาลัยเทคนิคเชียงราย จำนวน 30 คน และหาค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม (Reliability) ได้ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.867

3) แบบประเมินผลสัมฤทธิ์ของผู้เข้าร่วมโครงการทดลองใช้ ผู้วิจัย ศึกษาหลักการสร้างแบบประเมินผลสัมฤทธิ์ให้สอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของการวัด ตามนิยามศัพท์และลักษณะของตัวแปรที่ศึกษา นำแบบประเมินผลสัมฤทธิ์ตนเองที่สร้างขึ้นเสนอต่อผู้เชี่ยวชาญเพื่อประเมินความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity) โดยผู้เชี่ยวชาญจำนวน 5 ท่าน นำผลการประเมินความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหาของแบบสอบถามมาคำนวณ หาค่า IOC (Index of Item Objective Congruence) และพิจารณาเลือกข้อรายการที่มีค่า IOC ตั้งแต่ 0.5 ขึ้นไป นำแบบสอบถามที่ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบความตรงด้านเนื้อหา และปรับปรุงแก้ไขแล้ว ไปทดลองใช้กับผู้บริหารสถานศึกษาและครูผู้สอน วิทยาลัยเทคนิคเชียงราย จำนวน 30 คน และหาค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม (Reliability) ได้ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.899

3.1.4 เก็บรวบรวมข้อมูล ผู้วิจัยดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยตนเอง ตามแผนดำเนินการทดลอง

3.1.5 การวิเคราะห์ข้อมูล ข้อมูลเกี่ยวกับแบบสอบถามความพึงพอใจ วิเคราะห์ข้อมูลโดยการหาค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) แบบประเมินผลสัมฤทธิ์ วิเคราะห์ข้อมูลเป็นค่าร้อยละ

ตารางที่ 1 แผนการดำเนินการทดลองใช้แนวทางการพัฒนาเครือข่ายความร่วมมือเพื่อเพิ่มคุณภาพผู้สำเร็จการศึกษาตามกรอบคุณวุฒิวชิศึกษาแห่งชาติ: กรณีศึกษาวิทยาลัยเทคนิคเวียงป่าเป้า

กิจกรรม/กระบวนการ	วิธีดำเนินการ/การพัฒนา	ผลที่ได้รับ	ระยะเวลา
1. ดำเนินโครงการกำหนดเป้าหมายการพัฒนาเครือข่ายความร่วมมือ	1. การประชุมเชิงปฏิบัติการ 2. การระดมความคิด 3. ดำเนินการตามกิจกรรมภายใต้โครงการ 4. ประเมินผลการดำเนินงาน	1. การทำงานเป็นทีม 2. การมีส่วนร่วมของสมาชิกเครือข่าย 3. การตัดสินใจร่วมกัน 4. การพัฒนาสมาชิกเครือข่ายอย่างต่อเนื่อง	ปีการศึกษา 2563
2. ดำเนินโครงการกระบวนการพัฒนาเครือข่ายความร่วมมือ	1. การประชุมเชิงปฏิบัติการ 2. การระดมความคิด 3. เชิญเครือข่ายความร่วมมือมาร่วมเป็นคณะกรรมการของสถานศึกษา 4. ประเมินผลการดำเนินงาน	1. ประสานความร่วมมือเครือข่าย/ชุมชน 2. บริหารจัดการร่วมกัน 3. พัฒนาความสัมพันธ์อย่างยั่งยืน 4. ทำงานร่วมกัน	ปีการศึกษา 2563
3. ดำเนินโครงการขอขอยการพัฒนาเครือข่ายความร่วมมือ	1. การประชุมเชิงปฏิบัติการ 2. การระดมความคิด 3. พัฒนาหลักสูตรการเรียนร่วมกับชุมชน เชิญผู้เชี่ยวชาญจากชุมชนหรือสถานประกอบการมาเป็นครูพิเศษในสถานศึกษา 4. ประเมินผลการดำเนินงาน	ความร่วมมือในการพัฒนา 1. ครูและบุคลากรทางการศึกษา 2. พัฒนาหลักสูตรร่วมกัน 3. จัดการเรียนรู้อร่วมกัน 4. โดยใช้หลักการทำงานวงจรการควบคุมคุณภาพ (PDCA) การบริหารงานแบบมีส่วนร่วม ทฤษฎีระบบ IPO	ปีการศึกษา 2563

บทความวิจัย

ปีที่ 4 ฉบับที่ 2 เดือนกรกฎาคม - ธันวาคม 2564

กิจกรรม/กระบวนการ	วิธีดำเนินการ/การพัฒนา	ผลที่ได้รับ	ระยะเวลา
4. ดำเนินโครงการการติดตามประเมินผลการพัฒนาเครือข่ายความร่วมมือ	1. การประชุมเชิงปฏิบัติการ 2. การระดมความคิด 3. เชิญชุมชนที่เป็นหน่วยงานของภาครัฐและเอกชนเข้ามาร่วมพัฒนาการเรียนรู้ของผู้เรียน ส่งเสริมให้ผู้เรียนได้เรียนรู้และฝึกประสบการณ์ในหน่วยงานภาครัฐและเอกชน 4. ประเมินผลการดำเนินงาน	1. ติดตามผลการทำงานร่วมกัน 2. รายงานผลการดำเนินงานให้กับเครือข่ายได้รับทราบ 3. กำหนดมาตรฐานในการดำเนินงานร่วมกัน	ปีการศึกษา 2563
5. การประเมินผล	ประเมินผลความพึงพอใจและความรู้ ความเข้าใจของผู้เข้าร่วมโครงการ	ทราบความพึงพอใจและความรู้ความเข้าใจของผู้เข้าร่วมโครงการ	ปีการศึกษา 2563
6. การรายงานผล	จัดทำรายงานผลการดำเนินงานตามโครงการ	รายงานผลการดำเนินงานโครงการ	ปีการศึกษา 2563

จากตารางที่ 1 เป็นแผนดำเนินการทดลองใช้แนวทางการพัฒนาเครือข่ายความร่วมมือเพื่อเพิ่มคุณภาพผู้สำเร็จการศึกษา ตามกรอบคุณวุฒิวชิการศึกษาแห่งชาติ: กรณีศึกษาวิทยาลัยเทคนิคเวียงป่าเป้า ซึ่งดำเนินการในปีการศึกษา 2563

3.2 ประเมินผลการใช้แนวทางการพัฒนาเครือข่ายความร่วมมือเพื่อเพิ่มคุณภาพผู้สำเร็จการศึกษา ตามกรอบคุณวุฒิวชิการศึกษาแห่งชาติ: กรณีศึกษาวิทยาลัยเทคนิคเวียงป่าเป้า รายละเอียด ดังนี้

3.2.1 คุณภาพผู้สำเร็จการศึกษาตามกรอบคุณวุฒิวชิการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2562 แหล่งข้อมูลจากงานวัดผลและประเมินผล วิทยาลัยเทคนิคเวียงป่าเป้า

3.2.2 การมีงานทำหรือประกอบอาชีพอิสระของผู้สำเร็จการศึกษา แหล่งข้อมูลจากงานแนะแนวอาชีพและจัดหางาน วิทยาลัยเทคนิคเวียงป่าเป้า

3.2.3 จำนวนเครือข่ายความร่วมมือจากสถานประกอบการและชุมชนหลังการสร้างแนวทางการพัฒนาเครือข่ายความร่วมมือเพื่อเพิ่มคุณภาพผู้สำเร็จการศึกษา แหล่งข้อมูลจากงานความร่วมมือ วิทยาลัยเทคนิคเวียงป่าเป้า

3.2.4 ความคิดเห็นของผู้บริหาร ครูผู้สอน สถานประกอบการและชุมชนที่มีต่อแนวทางการพัฒนาเครือข่ายความร่วมมือเพื่อเพิ่มคุณภาพผู้สำเร็จการศึกษา ตามกรอบคุณวุฒิวชิการศึกษาแห่งชาติ: กรณีศึกษาวิทยาลัยเทคนิคเวียงป่าเป้า

- 1) กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ ผู้บริหาร และครูผู้สอน จำนวน 45 คน ได้มาโดยการเลือกแบบเจาะจง (Purposive Sampling)
- 2) เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย เป็นแบบสอบถามความคิดเห็น
- 3) การสร้างและหาคุณภาพเครื่องมือ ศึกษาหลักการสร้างแบบสอบถามความคิดเห็น นำแบบสอบถามที่สร้างขึ้นเสนอต่อผู้เชี่ยวชาญ เพื่อประเมินความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity) โดยผู้เชี่ยวชาญจำนวน 5 ท่าน นำผลการประเมินความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหาของแบบสอบถามความคิดเห็นมาคำนวณ หาค่า IOC (Index of Item Objective Congruence) และพิจารณาเลือกข้อรายการที่มีค่า IOC ตั้งแต่ 0.5 ขึ้นไป นำแบบสอบถามที่ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบความตรงด้านเนื้อหา และปรับปรุงแก้ไขแล้ว ไปทดลองใช้ (Try out) กับผู้บริหารสถานศึกษาและครูผู้สอน วิทยาลัยเทคนิคเชิงทราย จำนวน 30 คน และหาค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม (Reliability) ได้ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.875
- 4) เก็บรวบรวมข้อมูล ผู้วิจัยดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยตนเอง
- 5) การวิเคราะห์ข้อมูล ข้อมูลเกี่ยวกับแบบสอบถามความคิดเห็น วิเคราะห์ข้อมูลโดยการหาค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.)

4. ผลการวิจัย

การวิจัยเรื่อง แนวทางการพัฒนาเครือข่ายความร่วมมือเพื่อเพิ่มคุณภาพผู้สำเร็จการศึกษา ตามกรอบคุณวุฒิตัวชีวศึกษาแห่งชาติ: กรณีศึกษาวิทยาลัยเทคนิคเวียงป่าเป้า มี 3 ตอน ผลการวิจัย ดังนี้

ตอนที่ 1 ผลการศึกษาสภาพและแนวทางการพัฒนาเครือข่ายความร่วมมือเพื่อเพิ่มคุณภาพผู้สำเร็จการศึกษาตามกรอบคุณวุฒิตัวชีวศึกษาแห่งชาติ: กรณีศึกษาวิทยาลัยเทคนิคเวียงป่าเป้า มีค่าเฉลี่ยโดยภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 2.86$, S.D.= 0.18) และจากการสัมภาษณ์แนวทางการพัฒนาเครือข่ายความร่วมมือ พบว่า ควรดำเนินการ 4 ด้านได้แก่ ด้านกำหนดเป้าหมายการพัฒนาเครือข่าย ด้านกระบวนการพัฒนาเครือข่ายความร่วมมือ ด้านขอข่ายการพัฒนาเครือข่ายความร่วมมือ และด้านการติดตามประเมินผลการพัฒนาเครือข่ายความร่วมมือ

ตอนที่ 2 ผลการสร้างแนวทางการพัฒนาเครือข่ายความร่วมมือเพื่อเพิ่มคุณภาพผู้สำเร็จการศึกษาตามกรอบคุณวุฒิตัวชีวศึกษาแห่งชาติ: กรณีศึกษาวิทยาลัยเทคนิคเวียงป่าเป้า ดังนี้

2.1 แนวทางการพัฒนาเครือข่ายความร่วมมือเพื่อเพิ่มคุณภาพผู้สำเร็จการศึกษา ตามกรอบคุณวุฒิตัวชีวศึกษาแห่งชาติ: กรณีศึกษาวิทยาลัยเทคนิคเวียงป่าเป้า มี 4 องค์ประกอบ ได้แก่ 1) กำหนดเป้าหมายการพัฒนาเครือข่ายความร่วมมือ 2) กระบวนการพัฒนาเครือข่ายความร่วมมือ 3) ขอข่ายการพัฒนาเครือข่ายความร่วมมือ 4) การติดตามประเมินผลการพัฒนาเครือข่ายความร่วมมือ รายละเอียด ดังภาพที่ 2

บทความวิจัย

ปีที่ 4 ฉบับที่ 2 เดือนกรกฎาคม - ธันวาคม 2564

ภาพที่ 2 แนวทางการพัฒนาเครือข่ายความร่วมมือเพื่อเพิ่มคุณภาพผู้สำเร็จการศึกษา ตามกรอบคุณวุฒิวิชาชีพแห่งชาติ: กรณีศึกษาวิทยาลัยเทคนิคเวียงป่าเป้า

2.2 ประเมินความเหมาะสม ความเป็นไปได้ของแนวทางการพัฒนาเครือข่ายความร่วมมือเพื่อเพิ่มคุณภาพผู้สำเร็จการศึกษา ตามกรอบคุณวุฒิวิชาชีพแห่งชาติ: กรณีศึกษาวิทยาลัยเทคนิคเวียงป่าเป้า อยู่ในระดับมากทุกองค์ประกอบ

ตอนที่ 3 ผลการทดลองใช้และประเมินผลแนวทางการพัฒนาเครือข่ายความร่วมมือเพื่อเพิ่มคุณภาพผู้สำเร็จการศึกษา ตามกรอบคุณวุฒิวิชาชีพแห่งชาติ: กรณีศึกษาวิทยาลัยเทคนิคเวียงป่าเป้า ดังนี้

3.1 ผลการนำไปทดลองใช้ โดยดำเนินการใน 4 องค์ประกอบ (4 โครงการ) ได้แก่ 1) กำหนดเป้าหมายการพัฒนาเครือข่ายความร่วมมือ 2) กระบวนการพัฒนาเครือข่ายความร่วมมือ 3) ขอบข่ายการพัฒนาเครือข่ายความร่วมมือ 4) การติดตามประเมินผลการพัฒนาเครือข่ายความร่วมมือ ประเมินผลการทดลองใช้ ดังนี้

3.1.1 ความพึงพอใจของผู้เข้าร่วมโครงการ พบว่า ภาพรวมความพึงพอใจอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.58, S.D. = 0.43$)

3.1.2 ประเมินผลสัมฤทธิ์เกี่ยวกับความรู้ ความเข้าใจของผู้เข้าร่วมโครงการ ภาพรวมมีความรู้

เพิ่มขึ้นร้อยละ 85.40

3.2 การประเมินผลแนวทางการพัฒนาเครือข่ายความร่วมมือเพื่อเพิ่มคุณภาพผู้สำเร็จการศึกษา ตามกรอบคุณวุฒิวชิศึกษาแห่งชาติ: กรณีศึกษาวิทยาลัยเทคนิคเวียงป่าเป้า

3.2.1 คุณภาพผู้สำเร็จการศึกษาตามกรอบคุณวุฒิวชิศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2562 ดังนี้
1) ด้านคุณธรรม จริยธรรมและคุณลักษณะที่พึงประสงค์ ภาพรวมร้อยละ 88.03 2) ด้านความรู้ ภาพรวม ร้อยละ 82.52 3) ด้านทักษะ ภาพรวม ร้อยละ 89.97 และ 4) ด้านความสามารถในการประยุกต์ใช้และความรับผิดชอบ ภาพรวม ร้อยละ 83.17

3.2.2 การมีงานทำหรือประกอบอาชีพอิสระของผู้สำเร็จการศึกษา พบว่า ผู้สำเร็จการศึกษา ในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) มีงานทำหรือประกอบอาชีพอิสระ คิดเป็นร้อยละ 95.92

3.2.3 จำนวนเครือข่ายความร่วมมือจากสถานประกอบการและชุมชนเพิ่มขึ้นหลังการสร้าง แนวทางการพัฒนาเครือข่ายความร่วมมือเพื่อเพิ่มคุณภาพผู้สำเร็จ จำนวน 28 เครือข่าย

3.2.4 ความคิดเห็นของผู้บริหาร ครูผู้สอน สถานประกอบการและชุมชนที่มีต่อแนวทางการพัฒนาเครือข่ายความร่วมมือเพื่อเพิ่มคุณภาพผู้สำเร็จการศึกษา ตามกรอบคุณวุฒิวชิศึกษาแห่งชาติ: กรณีศึกษาวิทยาลัยเทคนิคเวียงป่าเป้า โดยภาพรวมมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก

5. สรุปผลการวิจัย

1. สภาพการพัฒนาเครือข่ายความร่วมมือเพื่อเพิ่มคุณภาพผู้สำเร็จการศึกษา มีค่าเฉลี่ยโดยภาพรวม อยู่ในระดับปานกลางและจากการสัมภาษณ์แนวทางการพัฒนาเครือข่ายความร่วมมือ พบว่า ควรดำเนินการ ด้านกำหนดเป้าหมายการพัฒนาเครือข่าย ด้านกระบวนการพัฒนาเครือข่ายความร่วมมือ ด้านขอบข่ายการพัฒนา เครือข่ายความร่วมมือ และด้านการติดตามประเมินผลการพัฒนาเครือข่ายความร่วมมือ

2. สร้างแนวทางการพัฒนาเครือข่ายความร่วมมือมี 4 องค์ประกอบ ได้แก่ 1) กำหนดเป้าหมาย การพัฒนาเครือข่ายความร่วมมือ 2) กระบวนการพัฒนาเครือข่ายความร่วมมือ 3) ขอบข่ายการพัฒนาเครือข่าย ความร่วมมือ 4) การติดตามประเมินผลการพัฒนาเครือข่ายความร่วมมือ ความเหมาะสมและความเป็นไปได้ของ แนวทางการพัฒนา อยู่ในระดับมากที่สุด

3. ผลการทดลองใช้และประเมินผลแนวทางการพัฒนาเครือข่ายความร่วมมือเพื่อเพิ่มคุณภาพผู้สำเร็จ การศึกษา ตามกรอบคุณวุฒิวชิศึกษาแห่งชาติ: กรณีศึกษาวิทยาลัยเทคนิคเวียงป่าเป้า ดังนี้

3.1 ผลการนำไปทดลองใช้ โดยดำเนินการใน 4 องค์ประกอบ (4 โครงการ) ประเมินความ พึงพอใจของผู้เข้าร่วมโครงการ พบว่า ภาพรวมความพึงพอใจอยู่ในระดับมากที่สุด ประเมินผลสัมฤทธิ์เกี่ยวกับ ความรู้ ความเข้าใจของผู้เข้าร่วมโครงการ ภาพรวมมีความรู้เพิ่มขึ้นร้อยละ 85.40

3.2 การประเมินผลแนวทางการพัฒนาเครือข่ายความร่วมมือเพื่อเพิ่มคุณภาพผู้สำเร็จการศึกษา ตามกรอบคุณวุฒิวชิศึกษาแห่งชาติ: กรณีศึกษาวิทยาลัยเทคนิคเวียงป่าเป้า พบว่า

3.2.1 คุณภาพผู้สำเร็จการศึกษาตามกรอบคุณวุฒิวชิศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2562 ภาพรวมทั้ง 4 ด้านคิดเป็นร้อยละ 85.92

3.2.2 การมีงานทำหรือประกอบอาชีพอิสระของผู้สำเร็จการศึกษา พบว่า ผู้สำเร็จการศึกษาในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) มีงานทำหรือประกอบอาชีพอิสระ คิดเป็นร้อยละ 95.92

3.2.3 จำนวนเครือข่ายความร่วมมือจากสถานประกอบการและชุมชนเพิ่มขึ้นหลังการสร้างแนวทางการพัฒนาเครือข่ายความร่วมมือเพื่อเพิ่มคุณภาพผู้สำเร็จ จำนวน 28 เครือข่าย 3.2.4) ความคิดเห็นของผู้บริหาร ครูผู้สอน สถานประกอบการและชุมชน โดยภาพรวมมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก

6. อภิปรายผลและข้อเสนอแนะ

1. สภาพการพัฒนาเครือข่ายความร่วมมือเพื่อเพิ่มคุณภาพผู้สำเร็จการศึกษา ตามกรอบคุณวุฒิ อาชีวศึกษาแห่งชาติ วิทยาลัยเทคนิคเวียงป่าเป้า มีค่าเฉลี่ย ภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง สอดคล้องกับงานวิจัยของ อุดมสิน คันธภูมิ [10] ที่ได้ศึกษาการพัฒนาารูปแบบเครือข่ายความร่วมมือในการพัฒนาคุณภาพผู้เรียนสำหรับโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา พบว่า สภาพปัจจุบันเครือข่ายความร่วมมือในการพัฒนาคุณภาพผู้เรียน โดยภาพรวม มีการปฏิบัติอยู่ในระดับปานกลางและจากการสัมภาษณ์แนวทางการพัฒนาเครือข่ายความร่วมมือ พบว่า ควรดำเนินการ ด้านกำหนดเป้าหมายการพัฒนาเครือข่าย ด้านกระบวนการพัฒนาเครือข่ายความร่วมมือ ด้านขอขบข่ายการพัฒนาเครือข่ายความร่วมมือ ด้านการติดตามประเมินผลการพัฒนาเครือข่ายความร่วมมือ สอดคล้องกับ พิณสุดา สิริธรงค์ศรี [11] ที่กล่าวว่า แนวคิดการจัดการศึกษาแบบมีส่วนร่วมขององค์กรต่าง ๆ เริ่มมีมากขึ้นเรื่อย ๆ โดยเฉพาะเมื่อมีการออกพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 ที่มีเจตนารมณ์ให้การศึกษาเป็นเรื่องของทุกคนและทุกคนมีส่วนร่วมในการจัดการศึกษา

2. สร้างแนวทางการพัฒนาเครือข่ายความร่วมมือเพื่อเพิ่มคุณภาพผู้สำเร็จการศึกษา ตามกรอบคุณวุฒิอาชีวศึกษาแห่งชาติ: กรณีศึกษา วิทยาลัยเทคนิคเวียงป่าเป้า มี 4 องค์ประกอบ ได้แก่ 1) กำหนดเป้าหมายการพัฒนาเครือข่ายความร่วมมือ 2) กระบวนการพัฒนาเครือข่ายความร่วมมือ 3) ขอขบข่ายการพัฒนาเครือข่ายความร่วมมือ 4) การติดตามประเมินผลการพัฒนาเครือข่ายความร่วมมือ ประเมินความเหมาะสมและความเป็นไปได้ของแนวทางการพัฒนาเครือข่ายความร่วมมือ อยู่ในระดับมากที่สุด ดังที่ โครเทอร์ (Crowther) [12] กล่าวว่า ความร่วมมือ (Collaboration) เป็นคุณลักษณะที่สำคัญที่ทำให้การทำงานร่วมกันหรือการทำงานเป็นทีมประสบความสำเร็จ สอดคล้องกับแนวคิดของ คีวส (Keeves) [13] ที่กล่าวว่า องค์ประกอบของรูปแบบประกอบด้วย 1) หลักการของรูปแบบมีลักษณะเป็นแนวความคิดภาพรวมที่ใช้ในการกำหนดกระบวนการหรือวิธีการและกิจกรรมการดำเนินงานในลักษณะของความสัมพันธ์ที่มีความต่อเนื่อง 2) จุดมุ่งหมายหรือเป้าหมายของรูปแบบ 3) กระบวนการและวิธีการของรูปแบบ 4) การประเมินผลของรูปแบบ

3. ผลการทดลองใช้และประเมินผลแนวทางการพัฒนาเครือข่ายความร่วมมือเพื่อเพิ่มคุณภาพผู้สำเร็จการศึกษา ตามกรอบคุณวุฒิอาชีวศึกษาแห่งชาติ: กรณีศึกษาวิทยาลัยเทคนิคเวียงป่าเป้า ดำเนินการใน 4 องค์ประกอบ (4 โครงการ) ประเมินความพึงพอใจของผู้เข้าร่วมโครงการ พบว่า ภาพรวมความพึงพอใจอยู่ในระดับมากที่สุด ประเมินผลสัมฤทธิ์เกี่ยวกับความรู้ ความเข้าใจของผู้เข้าร่วมโครงการ ภาพรวมมีความรู้เพิ่มขึ้น ร้อยละ 85.40 สอดคล้องกับงานวิจัยของคอนแลนและแอสเวิร์ท (Callan and Ashworth) [14] ที่ได้ศึกษาวิจัย

เรื่องความร่วมมือและร่วมทำงานระหว่างสถานศึกษากับสถานประกอบการ พบว่า สิ่งที่น่าสนใจทำให้เกิดความร่วมมือที่มีประสิทธิผลของสถานประกอบการกับสถานศึกษาคือ 1) ความเต็มใจของทั้งสองฝ่ายที่จะร่วมมือกัน 2) มีจุดมุ่งหมายที่ตรงกัน สำหรับการประเมินผลแนวทางการพัฒนาเครือข่ายความร่วมมือเพื่อเพิ่มคุณภาพผู้สำเร็จการศึกษา ตามกรอบคุณวุฒิอาชีวศึกษาแห่งชาติ: กรณีศึกษาวิทยาลัยเทคนิคเวียงป่าเป้า พบว่า 1) คุณภาพผู้สำเร็จการศึกษาตามกรอบคุณวุฒิอาชีวศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2562 ดังนี้ ด้านคุณธรรม จริยธรรมและคุณลักษณะที่พึงประสงค์ ภาพรวมร้อยละ 88.03 ด้านความรู้ ภาพรวมร้อยละ 82.52 ด้านทักษะ ภาพรวมร้อยละ 89.97 และด้านความสามารถในการประยุกต์ใช้และความรับผิดชอบ ภาพรวมร้อยละ 83.17 2) การมีงานทำหรือประกอบอาชีพอิสระของผู้สำเร็จการศึกษา พบว่า ผู้สำเร็จการศึกษาในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) มีงานทำหรือประกอบอาชีพอิสระ คิดเป็นร้อยละ 95.92 3) จำนวนเครือข่ายความร่วมมือจากสถานประกอบการและชุมชนเพิ่มขึ้นหลังการสร้างแนวทางการพัฒนาเครือข่ายความร่วมมือเพื่อเพิ่มคุณภาพผู้สำเร็จจำนวน 28 เครือข่าย 4) ความคิดเห็นของผู้บริหาร ครูผู้สอน สถานประกอบการและชุมชนที่มีต่อแนวทางการพัฒนาเครือข่ายความร่วมมือเพื่อเพิ่มคุณภาพผู้สำเร็จการศึกษา ตามกรอบคุณวุฒิอาชีวศึกษาแห่งชาติ: กรณีศึกษาวิทยาลัยเทคนิคเวียงป่าเป้า โดยภาพรวมมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก เป็นไปตามประกาศกระทรวงศึกษาธิการ เรื่อง กรอบคุณวุฒิอาชีวศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2562 [15]

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะสำหรับการนำผลการวิจัยไปใช้

จากผลการวิจัยเรื่อง แนวทางการพัฒนาเครือข่ายความร่วมมือเพื่อเพิ่มคุณภาพผู้สำเร็จการศึกษา ตามกรอบคุณวุฒิอาชีวศึกษาแห่งชาติ: กรณีศึกษาวิทยาลัยเทคนิคเวียงป่าเป้า มีข้อเสนอแนะสำหรับการนำผลการวิจัยไปใช้ ดังนี้

1.1 ควรสนับสนุนให้ครูผู้สอนร่วมกับเครือข่ายความร่วมมือวางแผนและเตรียมจัดทำกิจกรรมเพื่อนำงานวิจัยที่พัฒนาขึ้นไปใช้ให้มีประสิทธิภาพ

1.2 การนำงานวิจัยที่พัฒนาขึ้นไปใช้ ควรจัดให้มีการนิเทศ ติดตาม และประเมินผลการดำเนินงานอย่างต่อเนื่อง

2. ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

2.1 ควรมีการศึกษาวิจัยเพิ่มเติมเกี่ยวกับ กลยุทธ์การสร้างความเข้มแข็งเครือข่ายความร่วมมือชุมชน สถานประกอบการ ของสถานศึกษาในสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา เป็นต้น

2.2 ควรวิจัยเรื่อง การพัฒนารูปแบบการสร้างความเข้มแข็งเครือข่ายความร่วมมือด้านวิชาการและวิชาชีพโดยใช้ชุมชนเป็นฐาน ของสถานศึกษาในสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา

เอกสารอ้างอิง

- [1] สรัญญา จุฑานิล. (2556). การบริหารเครือข่ายของสถาบันพัฒนาองค์กรชุมชน สำนักงานปฏิบัติการภาคตะวันออกเฉียงเหนือ. วิทยานิพนธ์มหาบัณฑิต คณะรัฐประศาสนศาสตร์ สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์.
- [2] สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา. (2553). ยุทธศาสตร์การพัฒนาคณาภพการศึกษาของกระทรวงศึกษาธิการ. กรุงเทพฯ: สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา.
- [3] พรรษา จุฑาบุตร. (2558). ปัญหาและแนวทางการพัฒนาการบริหารงานวิชาการของวิทยาลัยอาชีวศึกษาศรีราชา สังกัดเทศบาลเมืองศรีราชา จังหวัดชลบุรี. วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา.
- [4] ไสว อุทุมประเสริฐ. (2557). การดำเนินงานเครือข่ายความร่วมมือทางวิชาการในโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 32. วารสารบัณฑิตศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ ในพระบรมราชูปถัมภ์, 8(2). 183-192.
- [5] วิทยาลัยเทคนิคเวียงป่าเป้า (2560). รายงานการประเมินคุณภาพภายใน วิทยาลัยเทคนิคเวียงป่าเป้า. ฝ่ายแผนงานและความร่วมมือ วิทยาลัยเทคนิคเวียงป่าเป้า.
- [6] Deming, W. Edwards. (1986). Out of the Crisis. MIT Press.
- [7] White, A.T. (1982). Why Community Participation a Discussion of the argument go, Community participation: Current issue and lesson learned. New York: United Nations Children's Fund.
- [8] ชาญชัย อาจินสมาจาร. (2557). การออกแบบและการพัฒนาองค์การ. กรุงเทพฯ: เอส. พี. เอ. เจริญผล.
- [9] บุญชม ศรีสะอาด. (2554). การวิจัยเบื้องต้น. พิมพ์ครั้งที่ 9 กรุงเทพฯ: สุวีริยาสาส์น.
- [10] อุดมสิน คันธภูมิ. (2558). การพัฒนารูปแบบเครือข่ายความร่วมมือในการพัฒนาคณาภพผู้เรียนสำหรับโรงเรียนประถมศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา. วิทยานิพนธ์ปริญญาการศึกษาดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารและพัฒนการศึกษา มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- [11] พิณสุดา สิริธรรังศรี. (2558). รายงานการวิจัยและพัฒนาเรื่อง รูปแบบการบริหารจัดการสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต.
- [12] Crowther, J. (1996). Oxford Advanced Learner' Dictionary. 5th ed. NY: Oxford University.
- [13] Keeves, P.J. (1998). Educational research, methodology, and measurement : An international handbook. Oxford: Pergamon Press.
- [14] Callan, V. and Ashworth, P. (2004). Working Together: Industry and VET Provider Training Partnerships. Retrieved April 30, 2020, from <http://sss.ncver.edu.au>
- [15] ประกาศกระทรวงศึกษาธิการ เรื่อง กรอบคุณวุฒิตัวชีวศึกษาแห่งชาติ พ.ศ.2562. (2562). ราชกิจจานุเบกษา. เล่ม 136 ตอนพิเศษ 56 ง: 9-11.